NO – grzeczne czy niegrzeczne?

Partykuła lub wykrzyknik NO to słowo potoczne. I tylko potoczne. Dlatego też odpowiedź na pytanie, czy mówienie NO jest grzeczne czy niegrzeczne, zależy od tego, w jakiej sytuacji słowo NO zostanie użyte, w jakim tekście się pojawi, w jakiej rozmowie się nim posłużymy i z kim będziemy rozmawiać. NO jako TAK – TAK twierdzące i TAK pytające – nadaje się do użycia w rozmowie z kolegami i przyjaciółmi (To jak? Idziesz z nami? – No), ale jest niewłaściwe w odpowiedzi na pytanie zadane przez nauczyciela czy przełożonego (Pamiętaj, o przyniesieniu na jutro usprawiedliwienia, dobrze? – Tak / Dobrze (a nie: „no”); Czy mógłby pan…? – Tak? (a nie „no?”) – …zająć się osobiście tą sprawą?). W sytuacjach oficjalnych takie użycie NO uchodzi za niegrzeczne. NO jako wzmocnienie polecenia lub prośby jest potoczne, ale również nieco staroświeckie (np. Przyznajcie no się do tego!), podobnie jak NO będące wyrazem zdziwienia czy uznania (No, no, no, ależ te dzieciaki wyrosły!). Takie użycie słowa NO nie bywa uznawane za niegrzeczne.